

tam, donec sapæ consistētiam referat, & humente charta dictum caudicem, non neglecto adminiculo, liges ac fulcias, ne lacryma effluere possit, ac rursum octauo die eadem lacryma perfundas, vt germina excitet: hoc faciens enucleatum fructum habebis, non dicam cerasi, sed alterius arboris pomum officulatum ferentis. Secreta alia & auxilia sunt de superioribus eruenda. Hic non

Cerasum lauro conuenienter inseri.

omittam quod cerasus lauro conuenienter inseritur, sicuti in nostro Infitionum opusculo docuimus. Nam hinc quandam odoris gratiam sibi conciliat fructus, qui inter redolentia ac viridissima lauri folia speciosissimus spectatur, & à vermibus minus infestatur. Quod ad condituram & Cerasorum custodiam attinet, ratio à Florentino Græco sic conditura est tradita. Cerasia ante Solis exortum arbore sua decerpta mittuntur in vas cuius fundo substrata sit satüreia, iterumque alternis sternitur satüreia, deinde cerasia, vsquedum vas completum fuerit cui nonnihil aceti, dulcis, vel, vt placet Ruellio, acidi mellis aliquantum dulcescentis, superfunditur, vase diligenter operculato. Seruantur etiam interpositis arundinum folijs alternatim, vt nunc dictum est, in cado digestis. Multi æstuante & candenti Sole, vsque ad rugas siccant: vel blando & temperato ignis aut clibani calore, eoque modo optimè seruant, ad sanorum & ægrotantium vsum.

Modi alij custodiendorum Cerasorum.

Arboris mori, ac eius pomi, cura, auxilia & secreta. CAP. IX.

Morus amat loca calida & fabulosa, Palladio autore, fossionibusq; & stercore plurimum

L 4 rimum

Quomodo rimum delectatur, non in profundum, sed ad radicem usque superficiem, ut Berytius Græcus generat & curanda arbor Mori.

Quomodo rite proveniat morus.

**Morus viti-
bus summè
amica,**

**Pulchra &
notatu valde
digna.**

**Mori lignū
attritu ignē
concipere,**

**Quomodo
fiat feracior
morus, & ca-
didus ferat
fructus.**

rimū delectatur, non in profundum, sed ad radicem usque superficiem, ut Berytius Græcus generat & curanda arbor Mori. oponicus tradit. Assiduo humore non admodum gaudet, cui putria, arida & superflua, post triennium sunt putanda. Semine provenit si lecta granula deponantur, sed rigari continuò desiderant. Seritur melius taleis & cacuminibus sesquipedalibus, vtraque parte læuigatis, & fimo oblitis. Plantæ eius translata scrobes altiores desiderant, & intervalla maiora, ne altera vmbri alterius prematur. Vitis summè est amica, vrbaniarum omnium nouissima, & serotino germinatu florens, nec nisi exacto frigore: ob id dicta arborum sapientissima, ut Plinius scribit: licet nomen fatuæ & stolidæ à Græcis adepta fuisse videatur. Folia eius vrina madefacta pilum corijs detrahunt, illisque aluntur vermiculi qui mirabili naturæ artificio & spectaculo sane quam iucundo, sericum Vellus nobis faciunt. Sed hic Mori Plinianum miraculum nobis tacendum non est. Morus, inquit, laurus & hedera mutuo attritu ignem facile concipiunt: quod exploratorum usus in castris, pastorumque industria reperit. Quoniam ad excutiendum ignem non semper lapidis occasio est, teritur lignum ligno, & arido fomite excipitur scintilla, sed nihil hedera præstantius quæ teratur lauro, laurumque terat, hætenus Plinius. Nonnulli scripserunt arborem Mori feraciorem & proceriorem fieri, si forato prorsus trunco, cunei inferantur terebinthi hinc, inde lentesci. Eadem, ut Berytius tradit, si populo albæ inferatur, vel inoculetur, candida mora proferet. Quæ Italia tam copiosa habet, quam nos nigra, pomo cartilagineo constantia.

Quod

Quod vnum exortu candidum est, dum pube- Quomodo
scit, rubrum, vbi maturuit adeo nigrum, vt ma- reponenda
nus sanguineo tingat colore, qui moris acerbis & seruanda
optimè eluitur. De repositione & diuturnitate, mora.
Berytius hæc posteritatis memoriæ mandauit.
Mora in vitreo vase diligenter condita plurimo
tempore durant, proprio ipsorum iusculo & vi-
no demersa, ac diligenter operata, modò non fue-
rint nimium matura, vieta, & flaccida, seu lan-
guida.

Arboris Persicæ ac eius pomi cura, auxi-
lia, & secreta. CAP. X.

Persicis scatent Gallica rura, & maximè vi- Quibus lo-
neta. Proueniunt locis qualibuscunque: sed cis proue-
frondibus, pomis, & durabilitate præcellunt, si niat Persica,
calidum cœlum, arenosumque solum, nec non a- malus.
ridum sortiantur, quemadmodum scripsit Palla-
dius, & ante illū Plinius. Frigidis locis & maxi- Frigida loca
mè ventosis, nisi obiectu aliquo defendantur, ci- & ventosa,
tò interit hæc arbor: quæ plurimum lætatur suo- persicis exo-
rum foliorum stercoreatione, & opportuna abla- ia.
queatione. Ossa in pastinatis arcis sunt ponenda,
binis à se pedibus separata, vt cùm ibi plātæ cre- Quomodo
uerint, commodè transferri possint. Nec debent ponenda
altiùs duobus aut tribus digitis obrui, cacumine persicorum
deorsum verso. Dum teneræ erunt germina, sæpè ossa.
herbis circumfossa liberari cupiunt, transferriq; Quando &
post bimatam scrobe breui. Sed à se non longè quomodo
statuendæ erunt arbusculæ, vt à calore Solis se transferen-
inueniri excusent ac defendât. Quæ si irrigentur da persica
poma ferent maiora: nam assiduo potu hæc ar- arbor.
bor inebriari desiderat, maximè per æstatem: nec
alia est quæ coloniam frequenter mutare liben-
L 5 tiùs